

Έν Αθήναις τῇ 17^ῃ Μαΐου

1980

Πρὸς

Τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον Καρδίτσας

Καρδίτσα

Ἐπὶ ὑπ'ἀριθ. 161/20.3.1980 ὑμετέρου ἐγγράφου καὶ τοῦ δι'αὐτοῦ τεθέντος ἡμῖν ἐρωτήματος:

Διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ.2 τοῦ ἄρθρ. 96 τοῦ Ν.3026/54 "περὶ Κώδικος τῶν Δικηγόρων", ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρ.23 τοῦ ν.δ. 723/1977, καθιεροῦνται ὁ κανὼν, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ διάδικοι, εἰς τὰς πολιτικὰς δίκας, ὑποχρεοῦνται, πρὸ τῆς ἐπ'ἀκροατηρίου συζητήσεως, νὰ προκαταβάλουν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ οἴκελου Δικηγορικοῦ Συλλόγου τὸ κατὰ νόμον καὶ περὶπτωσιν ὀριζόμενον ποσὸν ἀμοιβῆς τοῦ δικηγόρου διὰ τὰς ὑπ'αὐτοῦ ἐνεργουμένας πράξεις τῆς προδικασίας καὶ τὴν ἐπ'ἀκροατηρίου παράστασιν τούτου. Ὁ κανὼν οὗτος τῆς, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς παραστάσεως τοῦ δικηγόρου, ὑποχρεωτικῆς προεισπράξεως τῆς ἀμοιβῆς κάμπτεται διὰ τῆς ὑπὸ τῆς παρ.4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 96 εἰσαγομένης ἐξαιρέσεως, καθ'ἣν ἡ προεισπραξις τῆς ἀμοιβῆς δέν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ τῶν, εἰς τὴν παράγραφον ταύτην περιοριστικῶς μνημονευομένων, διαφορῶν, μεταξύ τῶν ὀκρίων καὶ αἱ ἐργατικά, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 16 περ.2 καὶ 3 καὶ 663 περ.1 καὶ 2 τοῦ Κ.Πολ. Δικ. Ὅμως, ἡ ἐξαιρέσις αὕτη δέν καταλαμβάνει, κατὰ τὴν γνώμην μας, καὶ τὰς διαφοράς, περὶ ὧν τ'ἄρθρ.1 καὶ 5 τοῦ ν.δ.733/77 "περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κωδ. Πολ. Δικονομίας, τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου κ.λ.π", διὰ τῶν διατάξεων τῶν ὀκρίων τὸ μὲν, συνεπεῖα προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ Κ.Πολ.Δικ.

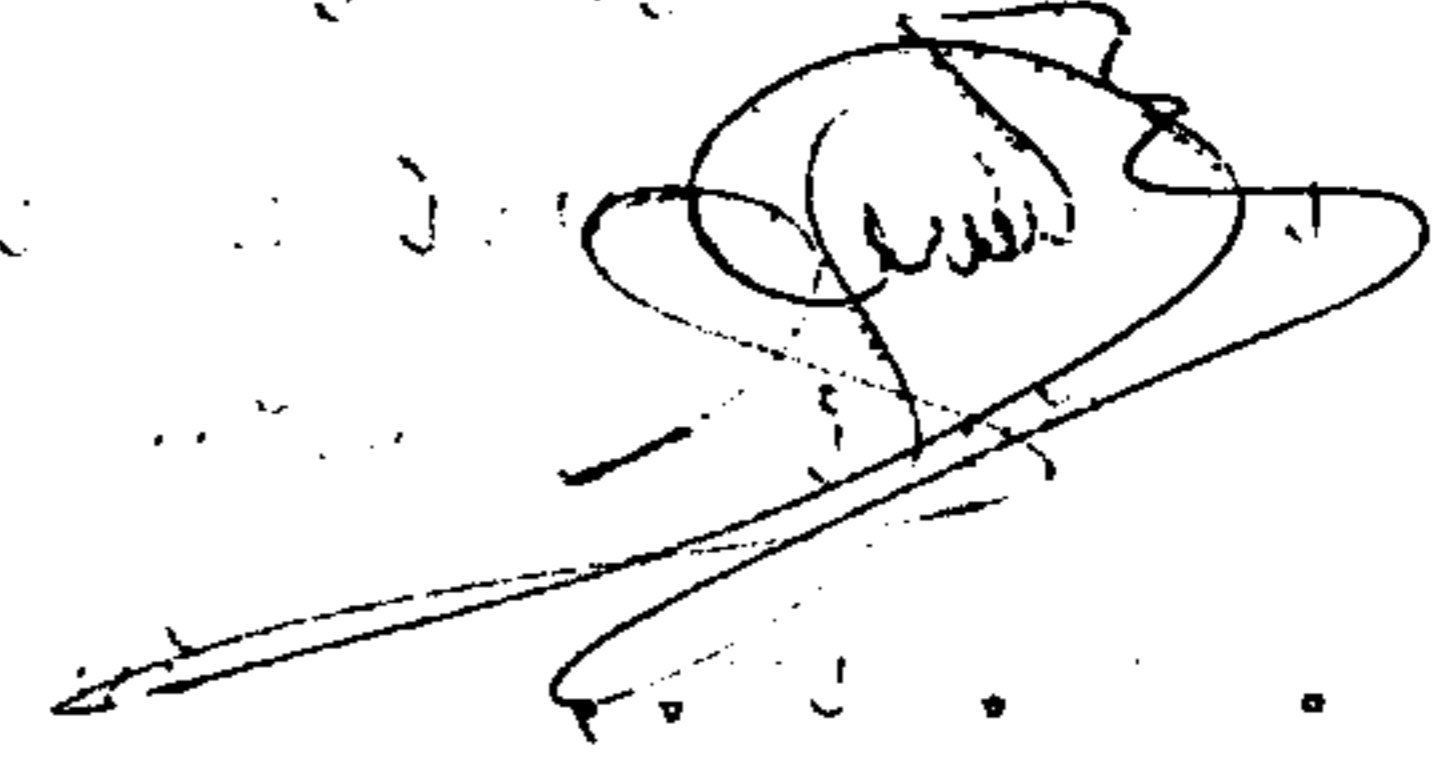
καί 12ης περιπτώσεως, υπήχθησαν εις τήν καθ' ύλην αρμοδιότητα τῶν μονομελῶν Πρωτοδικείων καί αἱ διαφοραί, αἱ ὅποῖαι ἀφοροῦν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως, οἰασδῆποτε μορφῆς, προκληθεῖσαι ἐξ αὐτοκινήτου, ὡς καί ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις ἐκ συμβάσεως ἀσφαλίσεως τοῦ αὐτοκινήτου μεταξύ ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν καί ἠσφαλισμένων, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν, τό δέ προσετέθησαν εἰς τό Τέταρτον Βιβλίον τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. δύο ἀκόμη εἰδικαί διαδικασίαι, ὑπό κεφάλαια Θ' καί Ι', συντιθέμεναι ἐκ τῶν ἐπί τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 666 παρ. 1, 667 καί 670 ἕως 676 Κ. Πολ. Δικ., ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων, διά τήν ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν αὐτῶν (Κεφ. Θ'), ὡς καί τῶν περὶ διατροφῆς καί ἐπιμελείας τοῦ προσώπου τῶν τέκνων τοιούτων (Κεφ. Ι'). Καί τοῦτο διότι, διά τῶν διαληφθεῖσων διατάξεων τῶν ἄρθρ. 1 καί 5 τοῦ ὡς ἄνω ν. δ. 733/77, ἐσκηθήθη ὑπό τοῦ νομοθέτου τό μὲν ἡ διεύρυνσις τῆς καθ' ὕλην αρμοδιότητος τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, διά τῆς ὑπαγωγῆς εἰς αὐτό καί ὠρισμένων ἄλλων κατηγοριῶν ὑποθέσεων, διά τήν ταχεῖαν καί ὀλιγοδάπανον ἐκδίκασιν τῶν ὁποίων δέν προσεφέρετο ἡ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς εἴρηται ν. δ. 733/77 καθιερουμένη ὑπό τοῦ Κ. Π. Δ. διαδικασία πρὸς ἐκδίκασιν των, τό δέ ἡ καθιέρωσις δύο εἰσέτι εἰδικῶν διαδικασιῶν. Ἐάν ὁ νομοθέτης, ἐκτός τῶν ἀνωτέρω, ἤθελε καί τήν διεύρυνσιν τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 96 τοῦ προειρημένου ν. 3026/1954, ὡς ἀντικατεστάθη, καθ' ἃς δέν εἶναι ὑποχρεωτική ἡ προεισπραξις τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, διά τῆς προσθήκης εἰς αὐτάς καί τῶν διαφορῶν διά ζημίας ἐξ αὐτοκινήτου καί ἐκ συμβάσεως ἀσφαλίσεως αὐτοῦ, ὡς καί τῶν περὶ διατροφῆς καί ἐπιμελείας τοῦ προσώπου τῶν τέκνων τοιούτων, θά ὠριζε τοῦτο ρητῶς. Ἡ σιωπή του, λαμβανομένη ἐν συνδιασμῶ καί πρὸς τήν ὄλην διατύπωσιν τοῦ διαληφθέντος ἀριθρ. 5 τοῦ ν. δ. 733/1977, ἥτις διατύπωσις, μὴ δίδουσα λαβὴν εἰς εὐρυτέραν ἐρμηνείαν, δέν εὐνοεῖ τοιαύτην πρόθεσιν, πρέπει νά θεωρηθῆ ὡς ἠθελήμενη, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι, τῆς ὑποχρεωτικῆς προεισπράξεως, δέν ἐξαιροῦνται αἱ ὡς εἴρηται διαφοραὶ οὔτε ὡς ἐκ τοῦ εἰδικωτέρου αὐτῶν ἀντικειμένου, ἀλλ' οὔτε καί ὡς ἐκ τῆς εἰδικῆς διαδικασίας,

20

καθ' ἣν ἐκδικάζονται πλέον αὐται. Ἐλλειπούσης, συνεπῶς, ρητῆς εἰς τόν νόμον ρυθμίσεως τοῦ θέματος τούτου, δέν δυνάμεθα νά καταλήξωμεν εἰς ἀντίθετον συμπέρασμα ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ διά τήν ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν τούτων καθιερωθεῖσα εἰδική διαδικασία συντίθεται ἐκ τῶν ἐπί τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 666, 667 καί 670 ἕως 676 Κ.Πολ.Δικ., δοθέντος ὅτι, ἐνῶ κατά τήν εἰδικήν διαδικασία τῶν ἄρθρων τούτων ἐκδικάζονται, πλην τῶν ἐργατικῶν, καί ἄλλαι διαφοραί (ἄρθρ. 663 περ. 3-5 Κ.Πολ.Δικ.), ἐν τούτοις ὁ νομοθέτης ἠθέλησε νά ὑπαγάγη εἰς τήν περί ἧς πρόκειται ἐξαίρεσιν τῆς μή ὑποχρεωτικῆς προεισπράξεως τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς μόνον τὰς ἐργατικὰς διαφοράς (ἄρθρ. 663 περ. 1-2 Κ.Πολ.Δικ.), καί τοῦτο προδήλως διά νά διευκολύνῃ τοῦς οἰκονομικῶς ἀδυνάτους ἐργαζομένους ἔναντι τῶν ἐργοδοτῶν των εἰς τήν ἱκανοποίησιν τῶν ἐκ τῆς παροχῆς ἐξηρητημένης ἐργασίας δικαιωμάτων των, διά τῆς μή προκαταβολῆς τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, ὡς καί διά τῆς μή καταβολῆς δικαστικοῦ ἐνσήμου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 50.000 (ἄρθρ. 71 Εἰσ.Ν. Κ.Πολ.Δικ.), ἄνευ τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς θά περιορίζοντο ἐπικινδύνως τὰ πρός διατροφήν τῶν ἀπαιτούμενα μέσα, οἷον κίνδυνον, κατά κανόνα, δέν ἀντιμετωπίζουν οἱ ἐπιδιώκοντες ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεως ἐκ τῶν διαφορῶν τοῦ διαληφθέντος ἄρθρ. 5 παρ.1 τοῦ ν.δ.733/1977, ὥστε νά παρίσταται ἀνάγκη, δικαιολογοῦσα τήν επέκτασιν τῆς μή ὑποχρεωτικῆς προεισπράξεως τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καί εἰς αὐτούς. Ἐν ὄψει τούτων, πρός δέ καί τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ προκαταβολή τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς δέν συνδέεται οὔτε μέ τό εἶδος τῆς διαδικασίας, οὔτε μέ τό δικαστήριον, εἰς τό ὁποῖον, ὡς πληρεξούσιος, παρίσταται ὁ δικηγόρος, ἀλλ' ἀναφέρεται καί γίνεται ὑπέρ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, παρ' ὃ εἶναι διωρισμένος οὗτος, ἐπί τοῦ τεθέντος ἐρωτήματος προσήκει, κατά τήν γνώμην μας, ἡ ἀπάντησις ὅτι, ἐπί τῶν διαφορῶν, περί ὧν τό ἄρθρ. 5 παρ.1 τοῦ ν.δ. 733/1977, οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται νά προκαταβάλουν εἰς τό Ταμεῖον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου τό κατά νόμον καί περίπτωσιν ποσόν ἀμοιβῆς τοῦς δικηγόρου, δια τὰς ὑπό τούτου ἐνεργουμένας πράξεις τῆς διαδικασίας καί τήν

ἐπ' ἀκροατηρίου παράστασιν αὐτοῦ. -

Ὁ Ἀντισταθμιστικὸς τοῦ Ἀρεζου Πά

Δημήτριος Καρούπαλης